

(NE)OBYČEJNÝ PŘÍBĚH?

Jednoho mrazivého, zamračeného dne na personální oddělení firmy přišla, zhruba ve věku 28 let, paní P. s tím, že jí nepřišla výplata za brigádu, která jí byla zaslána prostřednictvím pošty. Po několika telefonátech pošta přislíbila, že peníze zašle na její adresu, kde momentálně bydlí. Paní P. byla s tím srozuměna a mimochodem jen dodala, že totéž se jí stalo i v jiné firmě. Věc byla zdánlivě vyřešená.

Za tři týdny paní P. volala do firmy znovu, že nemá peníze. Po následné telefonické urgenci pošta potvrdila, že jsou peníze připravené k vyzvednutí, jen je třeba si pro ně osobně dojít. Následující den paní P. opět volala na personální oddělení s tím, že jí pošta peníze nevydala, protože poštovní poukázka pozbyla platnosti. Obvykle se nevyzvednuté peníze vrací zpět odesílateli, tj. do firmy a to trvá zhruba měsíc, proto bylo s paní P. dohodnuto, že peníze jí budou vyplaceny v hotovosti z pokladny.

Při předávání hotovosti byla nejhodnotnější bankovka přilepena k výplatnímu sáčku a to tak pevně, že dobrých pět minut trvalo, než se konečně uvolnila. Očividně cosi bránilo v tom, aby paní P. peníze dostala ...

Tento příběh je totiž tak trochu k zamyšlení. Na co myslíme, tak se nám tyto myšlenky jaksi splní. Paní P. soustředila své myšlenky na to, že má nedostatek peněz a tím si zablokovala přísun financí do svého života. Důsledkem jejího myšlení bylo to, že peníze, byť na ně měla nárok, k ní ne a ne přijít ...

Z toho plyne stejné pravidlo i v životě, neboť myšlenka je jedna z nejmocnějších věcí na světě. Ať kdokoliv myslí na cokoli, všechno se splní, byť jen s malým zpožděním. I zdánlivě dávno zapomenuté myšlenky se většinou po desítkách let zrealizují.

A to zpoždění je vlastně takové intermezzo, čas, kdy máme na rozmyšlenou, zda na to co myslíme, chceme doopravdy mít ...

Tak schválně, na co jste dnes ráno mysleli po probuzení?

Přeji hezký večer přátelé!

